

over, at det er et hundeslagsmål, når vi ser, at de borgerlige partier er ude med finanslovriven, for det er altså ikke nok, hvis man vil sproget det godt, at støtte moderne dans.

Den anstrengte økonomi i kommunerne betyder nedskæringer på kulturen, og det skal man være opmærksom på, når kommunestrukturen diskuteres. Museer, teatre og biblioteker er kultur- og sprog bærende institutioner, der skal støttes.

Dansksproget musik er ikke nævnt i redegørelsen, og jeg vil pege på i den her sammenhæng, hvor trængt musikbranchen er. Musikvækstlaget bør derfor også støttes mere, både hvad angår produktudvikling, udgivelser og spillesteder.

Jeg vil også nævne, at sprogbrugen i den offentlige sektor trænger til et eftersyn. Kommunerne sender i vidt omfang uforståelige breve ud til borgerne, energiselskaberne sender afregninger, der er uforståelige, lokalplaner er indviklede, og man må også spørge: Kan Folketinget sige sig fri for kancellidyrkelsen? Det tror jeg ikke at vi kan.

Derfor kan der være god grund til, som man også har været inde på fra Det Radikale Venstres og fra SF's side, at overveje at lave en egentlig sproglov, hvor man forsøger at sætte nogle af de her ting på en formel. Det opfatter vi ikke som noget specielt ensidigt, det opfatter vi som en mulighed for at få nogle retningslinjer, som den her diskussion kan foregå inden for.

Jeg vil også nævne et par ting mere, som jeg synes er vigtige, når vi snakker sproget. Den ene ting er den diskussion, som vi havde før jul om portostøtten, for som hr. Ole Sohn var inde på, tror jeg også, det er utrolig vigtigt, for at sproget bevares og fungerer, at det ikke bare er et passivt sprog, at det ikke bare er noget, man hører, eventuelt læser, men at det også er noget, man bruger, at det er noget, man leger med, at det er noget, man udvikler. Jeg mener, at det, at vi har et Foreningsdanmark, der har været beriget med utrolig mange foreningsblade, har været med til at styrke den sproglige bevidsthed i det danske samfund.

Her tænker jeg på alle de små idrætsklubber, alle de små fodboldklubber, alle de små foreninger, der har været samlet om noget helt andet, og det kan måske være noget meget konkret, vinsmagning, strikketøj, fodboldspil eller et eller andet, som har haft behov for – og syntes, at det var rimeligt – at have et lille klubblad for at kommunikere med hinanden, og nogle folk har

så brugt noget tid på at sætte sig ned og skrive til de andre, formulere tingene, så de blev forstået, formulere tingene, så de lød godt.

Hele den sproglige bearbejdning har været utrolig vigtig i et land, der er præget af så mange foreninger, og har været med til at holde sproget levende. Derfor er det også et angreb på sproget, at man har lavet den nedskæring, som man har lavet af portostøtten, fordi det betyder, at en række af de blade vil forsvinde.

Kl. 11.20

Til sidst vil jeg sige, at der er en ting, som Kulturministeriets arbejdsgruppe naturligvis ikke har taget med, og det er også rimeligt, at man ikke har taget det med. Jeg tænker på regeringens sproglige forurening, som har grebet mere og mere om sig, så ord er blevet devalueret og har mistet deres værdi.

F.eks. kan man jo konstatere, at regeringens nedskæringer og besparelser ikke hedder nedskæringer og besparelser, nej, de hedder forenkling, justering, effektivisering, behovsmæssig tildeling, afbalancering, revision, budgetforbedring. Lukker man institutioner og skoler, hedder det stordriftsfordele eller øget faglighed. Neddægges der, kaldes det for oprydning, og er der huller i f.eks. skattelovgivningen, så kaldes det for fleksibilitet eller individuelt skøn.

Der er naturligvis ikke tale om citatfusk her. Der er tale om en sprogforurening, der bruges til at tilsløre politiske formål. Jeg synes også, at vi skal benytte debatten til at gøre op med det sproglige røgslør.

Formanden:

Tak til hr. Søren Søndergaard. Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne finder det vigtigt, at vi fra politisk hold er med til at sætte et fortsat fokus på den sproglige udvikling i Danmark. Det er med til at bevidstgøre både universiteterne, de kunstneriske miljøer, det danske erhvervsliv osv. om det medansvar, de har over for det danske sprogs vedligeholdelse.

Det er formentlig ikke noget, der tænkes over i den daglige arbejdsgang og i promoveringen af den enkelte arbejdsplads, men hvis vi ønsker en reel parallelsproglighed, så skal der være en bevidstgørelse om dette medansvar. Den rolle, sproget spiller som central kulturbærende faktor, kræver, at vi løbende beskæftiger os med, hvordan vi styrker og fremmer det danske